

Om middagnacht, maandag 26 mei 1997,
is rustig in zijn slaap overleden
in het Sint-Augustinusziekenhuis te Wilrijk

op 87 jarige leeftijd
onze medebroeder

Piet Vinck
salesiaan van Don Bosco

Piet Vinck

Hij was 87 jaar.

geboren te Lebbeke op 5 maart 1910

eerste professie te Groot-Bijgaarden op 2 september 1933

eeuwige professie te Groot-Bijgaarden op 2 september 1936

priesterwijding te Oud-Heverlee op 7 december 1941

1932-33	Groot-Bijgaarden	noviciaat
1933-34 tot 1934-35	Grand-Halleux	postnoviciaat
1935-36 tot 1936-37	Sint-Pieters-Woluwe	triënnaat
1937-38	Doornik	triënnaat
1938-39 tot 1941-42	Oud-Heverlee	theologie
1942-43 tot 1944-45	Grand-Halleux	leraar en assistent
1945-46 tot 1949-50	Doornik	leraar en assistent
1950-51 tot 1955-56	Kortrijk	leraar en assistent
1956-57 tot 1961-62	Sint-Denijs-Westrem	leraar en assistent
1962-63 tot 1964-65	Zwijnaarde	leraar en assistent
1965-66 tot 1979-80	Hoboken	leraar en assistent
1980-81 tot 1986-87	Groot-Bijgaarden	dienst in St.-Katherina-Lombeek
1987-88 tot 1995-96	Groot-Bijgaarden	op rust gesteld
1996-1997	Hoboken	op rust gesteld

Hij overleed te Wilrijk op 26 mei 1997.

HOMILIE

Beste medebroeders, dierbare familieleden en goede vrienden van onze medebroeder Piet Vinck,

De woorden uit de Regel van de nieuwe broeder en uit het evangelie van deze viering zijn toepasselijk op het leven van Piet. Hij heeft geleefd voor de waarden waarvoor Jezus heeft geleefd en is gestorven. God heeft hem geroepen Jezus van nabij te volgen. Met Hem is Piet de weg gegaan naar Jeruzalem, de stad van het lijden en de verheerlijking. Op deze weg heeft God hem geroepen om de minste te zijn en niet te heersen, de lasten van anderen te dragen en geen lasten op te leggen, vrijheid te schenken in plaats van vrijheid te nemen, arm te worden om anderen vreugde te schenken, te sterven opdat anderen leven. Piet is deze weg van Jezus gegaan in de geest van de zaligsprekingen. Wij mogen hem zalig prijzen, omdat hij zijn vertrouwen stelde in God en daardoor nederig en bescheiden was. Wij mogen hem zalig prijzen om zijn zachtmoedigheid en barmhartigheid. Hij bracht respect op voor elke mens en ging in het spoor van Don Bosco steeds op zoek naar het goede en edele in elke mens. Wij mogen hem zalig prijzen omdat hij zuiver was tot op de graad. Hij was uit één stuk. Hij was voor mensen een steun en straalde vertrouwen uit. Wij mogen hem zalig prijzen, omdat hij vrede bracht ook wanneer hij daardoor vaak moest lijden en kwetsbaar was.

Deze evangelische waarden heeft Piet op de eerste plaats van vader en moeder meegekregen.

Geboren op 5 maart 1910, in het landelijke Lebbeke, groeide hij op temidden van de velden, de dieren en de vruchten der aarde. Zijn humaniorastudies en vooral zijn contact met de paters Karmelieten in het St. Amandscollege te Kortrijk en later te Ieper maakten hem gevoelig voor het religieuze leven. In het loop van

het noviciaatsjaar bij de Karmelieten kwam hij tot het inzicht dat het voor hem beter was de overstap te wagen naar Don Bosco om gelukkig te worden en anderen gelukkig te maken. Door de onderpastoor van zijn parochie had hij Don Bosco leren kennen. Vanuit Don Bosco Kortrijk deed hij in 1932 na één jaar postulaat zijn aanvraag om te mogen toetreden tot het noviciaat:

'Ruim één jaar geleden werd mij de gunst verleend mij als postulant bij de salesiaanse gemeenschap te mogen aansluiten. Het weze mij nogmaals toegestaan mijn wens en verlangen uit te drukken om voor altijd in de salesiaanse sociëteit opgenomen te worden. Ik stel mij ootmoedig onder de bescherming van Maria Hulp en van Don Bosco om de nodige krachten te bekomen die nodig zijn tot het welslagend medewerken aan de begeleiding van jonge mensen die zo nauw aan Don Bosco's vaderhart lagen.'

Gedurende de studie- en voorbereidingsjaren tot het priesterschap bleef Piet een eenvoudig, plichtsgetrouw en dienstbaar man, zo getuigen de medebroeders van zijn jaar.

Als leraar Frans en godsdienst heeft hij zijn beste krachten ingezet in Grand-Halleux, Doornik, Kortrijk, St.-Denijs-Westrem, Zwijnaarde en Hoboken. Hij gaf Franse literatuur en besprak toneelstukken van Molière. Voor zijn lessen bouwde hij het podium na in karton en met figuurtjes van stijf papier speelde hij dan de toneelstukken in de klas. Zijn gezondheid verhinderde hem op de speelplaats mee te spelen met de jongens, maar steeds was hij gedurende alle speeltijden tussen de jongens. In de gemeenschappen waar Piet geweest is nam hij het steeds op voor de jongens en de jonge medebroeders. Hij dulde geen kwaad woord over hen of hij zei: *'wij zijn toch ook jong geweest, wij hebben toch ook veel deugnieterij uitgestoken. Het zijn kinderen van hun tijd; geef ze kansen'*. Piet was voor de jeugd en voor onze jonge medebroeders hun herder en hoeder. Op 7 maart 1991 schreef hij aan de toenmalige provinciaal: *'Ik heb gedaan wat ik dacht te moeten doen om de geest van Don Bosco levendig te houden al de jaren dat ik bij de jeugd heb mogen doorbrengen.'*

Graag bewees Piet mensen een dienst. Als gepensioneerd leraar te Hoboken nam hij alle programma's op van de schoolradio als didactisch materiaal voor de leerkrachten. In het rusthuis van St.-Katherina-Lombeek, waar hij zeven jaar aalmoezenier was, heeft hij uren en uren muziek opgenomen om de eucharistie op te luisteren en om de oude mensen het leven aangener te maken met muziek.

Ook al liet Piet wel eens een kritische noot horen, toch is hij steeds een gelukkig salesiaan geweest. Hij hield van de congregatie en is ook steeds liefdevol verbonden gebleven met zijn familie, die hem zeer dierbaar was.

Zijn leven lang is Piet een biddende medebroeder geweest. Zelfs de laatste jaren van zijn leven in Groot-Bijgaarden en Hoboken, toen het zeer moeilijk ging met zijn zwakke gezondheid, bleef hij trouw aan de dagelijkse eucharistie en was hij steeds aanwezig in het morgen- en avondgebed. Hij kon al lang niet meer volgen in het brevier, maar hij kende hele delen van de liturgie en het psalmgebed uit het hoofd en bad ze luidop mee. Hij bad ook veel als hij alleen was. Zijn paternoster was hem heilig: het brevier van een mens die niets anders meer kan: een boek was te zwaar en zijn ogen waren verzwakt. Hij was blij met het sacrament van de zieken: het steunde hem in zijn niet meer kunnen en afhankelijk zijn.

Zowel in Groot-Bijgaarden als in Hoboken is Piet uitstekend verzorgd. Hij uitte zijn dankbaarheid met een glimlach. Graag had hij een deken over zijn benen en voeten als hij in de zetel zat: *'Ik ben een koetsier op weg naar de eeuwigheid; dan zijn wij verlost van al onze kwalen'*, zei hij en dan lachte hij hartelijk.

Met Jezus is Piet de weg naar Jeruzalem gegaan. Dit is geen doodlopende weg: de reis gaat voort. Met de woorden van het gedachtenisprentje vertrouwen wij hem toe aan onze God die liefde is.

*'Voort gaat de reis...
Wie bezeten is door goedheid, liefde, dienstbaarheid
kent geen bergen die te hoog zijn
leeft enkel tevreden
zoekt naar de altijddurende rust
in een omgeving van geborgenheid.
Hij weet:
achter hem ligt dit aardse leven.
In de aarde rusten is rusten in God, zijn Schepper
is aanvaarden dat het leven verder gaat,
dat niets voor niets is geweest:
liefde geven aan jongeren
liefde geven aan medebroeders
liefde geven aan familie en vrienden
is ook liefde van hen ontvangen
en dit in overvloed.
Zorg baren, zorgen delen, verzorgen
is dankbaar zijn
om mensen die zorgend zijn en waren:
ouders, familie, medebroeders, jongeren...
Het is als een zwemmer zijn
bedolven maar ook gedragen door het water
kijkend naar de oever
naar het land dat paradijselijk opdoemt
als een droom die werkelijkheid wordt
duikend naar een nieuwe klaarheid
van een landschap als nooit te voren
van hemel zijn, hemel worden
van geloof in en geloof aan
van vertrouwen in en vertrouwen aan
van liefde totaal.'*

Piet Palmans
provinciaal

Dilbeek
30 mei 1997.

Afscheidsgroet, tijdens de uitvaartplechtigheid uitgesproken door Ingrid, de verpleegkundige die hem in het huis van Groot-Bijgaarden jarenlang verzorgde.

Beste Mensen,

Enkele jaren geleden was pater Vinck, al rond de tachtig, nog vrij goed te been. Maar, alleen onder de douche gaan, was toch wat te gevaarlijk. De verpleegkundige van het Wit-Gele Kruis werd erbij gehaald, en zo leerde ik hem kennen en waarderen.

We spraken af en toe Frans en hij verbeterde mij (hoe kon hij dat nog, na al die jaren?) Hij haalde herinneringen op, van toen hij nog verantwoordelijke was voor een jongensinternaat. De leukste waren die van de voetbalmatchen met "zijn jongens". Hij liet echter nooit na te vragen hoe het was met "mijn jongens", waarmee hij mijn twee zonen bedoelde.

Wanneer het vakantie was, wist hij dat. Zijn kamer zag uit op de speelplaats van de Broederschool. Op die dagen zei hij dan: "Je hebt het zeker weerom wat drukker met je jongens". Hij keek erg graag naar die speelplaats, er was in feite weinig veranderd..., mijmerde hij.

Ook de minder prettige dingen konden we delen. Toen papa stierf, was hij, samen met de hele kloostergemeenschap, een grote steun. Maar, de krasse tachtiger werd steeds hulpbehoevender. Men oordeelde dat hij permanente zorgen nodig had: hij zou daarom naar het klooster in Hoboken verhuizen. Het afscheid was eenvoudig: enkele warme woorden, zijn handen in de mijne en dan... loslaten. Want loslaten, het is immers een deel van ons aardse leven.

Vandaag laten wij pater Vinck voor goed los, maar we weten ook dat hij aan de overkant is.

Ingrid.

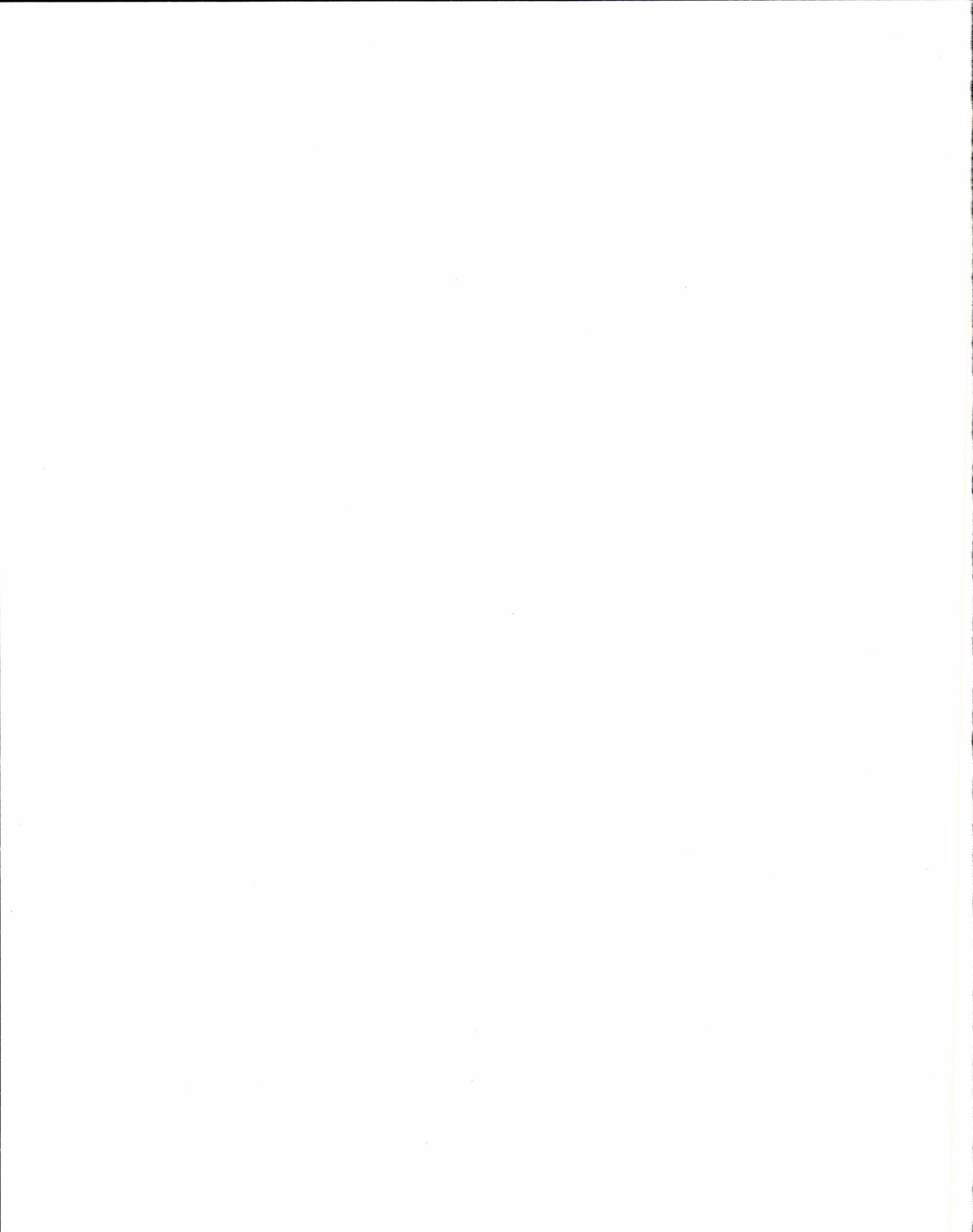

33 B 113 + 1997

BEY

*De Heer is verrezen
Hij sterft niet meer.*

33 B 113 + 1997

Maandag heel vroeg
is Piet gestorven
nadat hij een week
was opgenomen
in het St. Augustinus
Ziekenhuis in Wilrijk.

Dankbaar voor zijn leven,
bidden wij voor

PIET VINCK

Salesiaan van Don Bosco

Hij werd geboren te Lebbeke op 5 maart 1910
en overleed op maandag 26 mei 1997.

Hij was 63 jaar salesiaan
en werd priester gewijd op 7 december 1941.

Wij willen danken voor dit leven dat
geschreven staat in de palm van Gods hand.

Wij nodigen U uit om samen met ons
Eucharistie te vieren op
vrijdag 30 mei 1997 om 10 uur
in de Saviokerk te Dilbeek.

Hendrik Placestraat 44
1702 Groot-Bijgaarden

De Familie en
vrienden van Piet
De Provinciaal
en de medebroeders
van Piet

BEN

*Dankbaar om zijn leven
om zijn moedig en gelovig voorbeeld
om alles wat hij voor ons betekend heeft
vertrouwen wij toe aan de liefde van God*

Piet Vinck

Salesiaan van Don Bosco

Hij werd geboren te Lebbeke op 5 maart 1910.
Tot het einde van zijn leven kon hij vertellen over Lebbeke.
In 1932 begon hij zijn noviciaat in Groot-Bijgaarden, waar
hij in '33 zijn eerste geloften aflegde.

Zijn eeuwige geloften sprak hij uit in 1936.
Na zijn triënnaat in Doornik en zijn theologie in
Oud-Heverlee werd Piet priester gewijd in Oud-Heverlee
op 7 december 1941.

In verschillende van onze huizen is Piet leraar en assistent
geweest, waar hij altijd een steun betekende voor de jongere
medebroeders en zijn zorg besteedde aan de jeugd.

Na zijn jaren leraarschap in Hoboken heeft hij de dienst
opgenomen in het bejaardentehuis van St. Katherina-
Lombeek.

In 1988 werd hij op rust gesteld in Groot-Bijgaarden. Het
laatste jaar is hij opgenomen in ons rusthuis in Hoboken.

Hij ontving de ziekenzalving en
ging naar het Vaderhuis op 26 mei 1997.

Voort gaat de reis ...

Wie bezeten is door goedheid, liefde, dienstbaarheid
kent geen bergen die te hoog zijn

leeft enkel tevreden

zoekt naar de altijddurende rust
in een omgeving van geborgenheid.

Hij weet:

achter hem ligt dit aardse leven.

In de aarde rusten is rusten in God, zijn Schepper
is aanvaarden dat het leven verder gaat,

dat niets voor niets is geweest:

liefde geven aan jongeren

liefde geven aan medebroeders

liefde geven aan familie en vrienden

is ook liefde van hen ontvangen

en dit in overvloed.

Zorg baren, zorgen delen, verzorgen
is dankbaar zijn

om mensen die zorgend zijn en waren
ouders, familie, medebroeders, jongeren ...

Het is als een zwemmer zijn

bedolven maar ook gedragen door het water

kijkend naar de oever

naar het land dat paradijselijk opdoemt

als een droom die werkelijkheid wordt

duikend naar een nieuwe klaarheid

van een landschap als nooit te voren

van hemel zijn, hemel worden

van geloof in en geloof aan

van vertrouwen in en vertrouwen aan

van liefde totaal

*Voor uw gebed, aanwezigheid en woorden van
troost danken wij u oprecht*

De familie en vrienden

De Salesianen van Don Bosco

